

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

308

Hely

Szerző H. S.

Cím Falusi nász a nagyvárosban.

Idő

"1913"

Forrás:

Pesti napló

Személy

Bp.

1913

VIII/15

(Helv)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Helvszám

208

"1913"

PESTI ALBUM.

Falusi nász a nagyvárosban.

(Saját tudósítónktól.) Vasárnap délután négy óra. A köruton a szokott, ismert és unott ünnepi hangulat, az üzletek lehuzott barnás redőnyei nagyokat ásítanak a kiöltözött járóelőkre, az uton lassan baktat egy konfliskocsi, a kocsis folyton felplánt a járdára, hátha akad fuvar véletlenül. Az emberek arcán visszatükröződik a szokatlanság érzete; az egész heti munka után egy szabad napjuk van és azon unatkoznak. Lassan, báméskodva mennek az utcán, de nincsen semmi látnivaló, semmi változatosság, ami az egyhangú csendet megzavarná. A Király-utca táján azonban hirtelen megáll mindenki és utat nyitnak egy kis csoportnak. Inkább unalomból, mint kíváncsiságból megállók én is. Nini... lakodalom. De nem fiákkeren jönnek, mint ahogyan ez Pesten szokás — ilyen menet husz is element vasárnap délután az utcákon, az emberek lakodalommal ütik agyon a napot, vagy hát vasárnap jobban ráérnek házasodni, hanem falusi módra, csak úgy gyalogosan.

A menyasszony, mindenestély lehet valahol a Király-utcában, kispolgári családnál, jól megtermett magyar paraszt, kiálló arccsontokkal, lapos homlokokkal, igazi tatárkoponya. De meglátni már rajta, hogy a városban lakik néhány hónapja. A ruhája kék, feszesre keményített, falusi módra van még szabva, a haja simára fésült és rajta az egyszerű mirtuskoszoru, de a lábán már kivágott félcipő van és gondosan kötött selyem másli lóg le két oldalt.

A vőlegény, talán idevalósi, nem messzire Pesti-

től, fekete magyar ünneplőbe van öltözve, kicsiny fekete kalap a fején, lakkos csizma a lábán, feszesen lépked a menyasszony oldala mellett. A jegyesek egymás mellett mennek, de elfogultak, egyik sem szól a másikhoz. Utánuk jön a násznép. Pelyhedző álló fiatalember, alighanem a menyasszony testvére, feketébe öltözve, de már nem magyarba, hanem városiba. A fején kemény kalap, a gomblyukában vörös szegfü — tudja, hogy virág illik a lakodalomra — a lábait fáradtan huzza, karjait előkelően kifelé görbiti, egészen biztos, hogy pincér valamelyik kisebb kávéházban. Azután a többi. Fekete atlaszruhába öltözött svábleány, fején sárga kendő, ott szolgál a szomszédba, a viciné az urával, aki a rémes illatu szivarból büszkén fújja a füstkarikákat, meg egy tiz-tizenkét éves gyerek, aki almát majszol.

— Nini, lakodalom — mondják az emberek.

— Nem szép a menyasszony — véli egy kövér szakácsnő — és miért nem öltözött fehérbe, ha menyasszony?

A menet lassan halad az Oktogon felé és elérkeznek a konflis-standhoz.

— Jé — szólal meg egy vastaghangú kocsis és abba hagyja a malmozást, amelyet járda szélén levő szürke láda tetején patkósróffal és kavicscsal folytatott egyik társával — ezek gyalog mennek a lakodalomukra!

Az Abbazia teraszán felállnak az uzsonnázó vendégek és csodálkozva nézik a furá menetet.

— Nézzed mamukám — szól egy alacsony barna ur a feleségéhez — falusi lakodalom Pesten, igazán érdekes.

Egy borotváltképű fiatalember mosolyogva és azután ajkbiggyesztve szól a barátjához, aki teljesen elmerült a habos kávé élvezetébe:

— Nézze, látja, ez Budapest. Hiába akarunk nagyváros lenni, hasztalan hasonlítjuk magunkat

össze a külföldi nagy metropolisokkal, Berlinben, Párisban vagy Londonban ilyen nem láthat. Mert kérem ottan ősi városi lakosság van, kulturált urbanus emberek és nincsen a város még tele fiatal, most bevándorolt, falusi elemekkel. A világvárosiasság felé törekedhetünk, de amíg a pesti utcán ilyen összeállítású menetet lehet látni, gyalog menni az esküvőre, amíg...

A násznép átment az Oktogonon, beleolvadnak lassan a köruton járók tömegébe és az Andrásy-uton velőkgig ható szirénájával jajgatva végig robot a mentő-automobil.

Valaki mellbe lötte magát a ligetben...

H. S.